

# condeie Ilfovene

Nr. 86 | noiembrie 2024 | Publicație de cultură



Școli mai vesele  
în Ilfov



„Povești din vremuri  
de demult...”

## Educația culturală, competență cheie în dezvoltarea copiilor

### Protocol între Ministerul Educației și Ministerul Culturii

Cultura și educația sunt bunuri publice care trebuie să fie accesibile tuturor, care favorizează progresul individual sau colectiv, în ansamblu.

Valorificarea culturii ca resursă pentru învățare și transformare socială care promovează dialogul este unul din principiile de la care pornește colaborarea ministerelor Educației și Culturii pentru formarea unei competențe importante în dezvoltarea copiilor - „sensibilizarea și expresia” culturală.

La finalul lunii octombrie, ministrul Educației, Ligia Deca, și cel al Culturii, Raluca Turcan, au semnat un protocol de colaborare interinstituțional care să susțină activitățile, proiectele și inițiativele de promovare a educației culturale.

Principale obiective ale protocolului sunt valorizarea patrimoniului cultural național și a formelor de expresie culturală în rândul copiilor și al tinerilor, asigurarea cadrului pentru colaborarea între instituțiile publice de cultură și unitățile de învățământ, susținerea dezvoltării unui set de atitudini civice, care să permită tinerilor folosirea educației culturale ca resursă, instrument și context de învățare

complementar educației formale. De asemenea, vor fi organizate programe de formare continuă adresate cadrelor didactice, care să le permită dezvoltarea de competențe cu care să poată valorifica educația culturală și instituțiile de cultură drept contexte de învățare complementare celor organizate în școli. În acest scop, în cadrul stagiilor de practică pedagogică (licență și masterat/postdoctorat) vor fi introduse activități de practică pedagogică organizate cu implicarea instituțiilor publice de cultură (muzee, teatre, opere, biblioteci etc.). ■

EDUCAȚIE, CULTURĂ, CREATIVITATE



Foto: www.calameo.com

✍️ Maria DRAGOMIR

## Sărbătoarea Sfântului Andrei, ocrotitorul României



Pe 30 noiembrie, creștinii ortodocși îl cinstesc pe Sfântul Andrei, unul dintre cei 12 apostoli ai lui Iisus Hristos. Sfântul Andrei, considerat „Ocrotitorul României”, este menționat în Noul Testament fratele lui Petru și unul dintre primii ucenici care au răspuns chemării lui Iisus. După Învierea lui Hristos, acesta a călătorit pentru a propovădui Evanghelia în diferite regiuni ale lumii, inclusiv în zonele de lângă Marea Neagră. El a fost considerat cel care a adus creștinismul pe tărâmul românesc. Sărbătoarea Sfântului Andrei este înconjurată de o atmosferă plină de mister și practici tradiționale, multe dintre ele având rădăcini precreeștine. De exemplu, noaptea de dinaintea zilei de sărbătoare este considerată de către popor o noapte magică, în care granița dintre realitate și lumea nevăzută se subțiază. Aceasta este

denumită „noaptea strigoilor” sau „noaptea lupilor”, când se credea că spiritele malefice ies din morminte pentru a bântui pământul. Unul dintre cele mai cunoscute obiceiuri de Sfântul Andrei este „paza usturoiului”. Se crede că usturoiul are puteri protectoare împotriva spiritelor rele, iar în noaptea de 29 spre 30 noiembrie, oamenii ungeau ușile și ferestrele casei cu usturoi pentru a se simți în siguranță. În multe sate, oamenii obișnuiau să își aperse animalele și gospodăriile prin diferite ritualuri care includeau usturoiul, dar și prin invocarea Sfântului Andrei. De asemenea, prin diverse practici, fetele nemăritate încercau să afle informații despre alesul lor. O metodă populară era aceea de a pune într-un ghiveci grâu la încolțit, iar în funcție de cât de repede creștea până de Anul Nou, se spunea că atât de norocos și prosper va fi viitorul soț. Dincolo de tradiții, Sfântul Andrei are o însemnătate profundă pentru credincioși. Este un simbol al unității și identității naționale, având un rol puternic în răspândirea mesajului creștin, atât în estul, cât și în vestul lumii. În multe culturi, Sfântul Andrei este văzut și ca patron al pescarilor și navigatorilor, fiind invocat de marinari pentru protecție pe mare și bunăstare în activitățile lor. Moartea sa pe crucea în formă de „X” este un simbol puternic al sacrificiului în numele credinței, un semn de dăruire supremă pentru răspândirea și apărarea valorilor creștine. De altfel, steagul Scoției este cunoscut pentru crucea albă în formă de „X”, simbol asociat cu sacrificiul Sfântului Andrei. Așadar, sărbătoarea Sfântului Andrei este o combinație de ritualuri religioase și tradiții folclorice, care au păstrat vie legătura dintre trecutul spiritual și identitatea poporului român. ■

Sursă: Patriarhia Română - Sfântul Apostol Andrei, ocrotitorul României.

✍️ Alexia-Maria Juncu, studentă la FPSE

✍️ George V. GRIGORE, Alexandra CIORNEI, manager proiect



## Ateliere educative de olărit și modelaj la Snagov

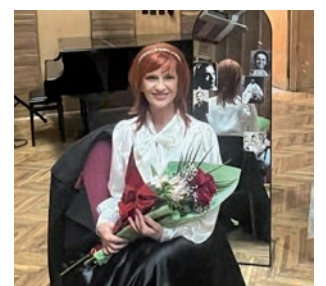
În perioada octombrie-decembrie, Asociația Urbis Eco Logica organizează la Snagov 5 ateliere de olărit și modelaj pentru copiii de la Școlile Gimnaziale „Constantin Băicoianu” Tâncăbești și „Mihai Eminescu” Ghermănești. Reunite în proiectul „Protejăm natura învățând meșteșuguri ecologice!”, atelierele au rolul de a-i învăța pe copii că fabricarea obiectelor uzuale prin olărit, tehnică existentă la noi de sute de ani, poate ține cont și de impactul asupra mediului, folosind tehnici naturale. Experiențele și realizările activităților vor fi incluse într-un material educativ, disponibil publicului larg. ■

## POEZII

### Zbor de toamnă

Te provoc  
Să dai drumul  
La Toată  
Tinerețea  
din Tine  
să mergi pe  
străzi  
și să strigi  
multicolor...  
Toamnă  
Atât de mult te iubesc!  
În anotimpul Tău  
mi-e sufletul  
din nou Regină  
și adap cuvintele  
calde  
colorate  
la Poarta  
Sufletului  
Tău.  
E Toamnă  
și asta înseamnă  
Bogăție!  
E Toamnă  
În înțelesul  
Cel mai firesc  
Al Inimii  
De Roșu aprins

Roșu corai  
Roșu de buze neșters  
Ce se pierde  
În cel mai vivace sărut de  
curcubeu...  
Frunzele  
În ecou  
Se alintă  
Încă din vară  
și  
Sub preludiul  
Inimii mele  
Acum cad melancolice  
Formând mai  
Degrabă un  
Pod de  
Piatră.  
Dezinvolți  
Copiii cântă în  
Drum spre școală  
Sonor  
Podul de piatră s-a dărâmat...  
A venit apa și l-a luat  
Vom face...  
Altul mai trainic...  
Împletesc pe pieptul  
pământului  
Toate pietrele



✍️ Claudia MOTEA

Până ce devin ceva sacru  
O inimă roșie de Brâncuși...  
Și acum  
Gata  
Mă înalț...  
Și TOAMNĂ,  
Sunt o aripă din zborul Tău  
Sunt un gând de nemurire  
Ce contemplă  
Timpul  
În dimensiuni de real și ireal  
Atunci  
Când frunza ta cântă  
și apa ta cântă  
și cerul tău cântă  
Toată iubirea ta  
pentru noi, oamenii buni!

### Zburând

Sute și mii de stele vii  
Ce-ți povestesc de amintiri,  
Iar eu cu gândul zburând spre nori  
Visând,  
Fac realitate din cuvânt.

Parfum de flori ce se așează  
Pe obraji și pe fereastră,  
Atunci când ziua trece, timpul zburând,  
Noi suntem reali, muritori ce răd.

Așa firavă iubire, puterea o simt în minte,  
Iar eu în palme așez săruturi mici  
Strânse de pe frunte și coapse, ce mi-le-ai atins.

Pădure plină de raze ce curg,  
Copaci și ramuri sub conștient amurg,  
Stând cu luna, vorbind cu stelele  
Despre afirmații ce-n cer i-au naștere.

Hai, promite-mi tu, dragă rază,  
Că vei rămâne să mai vorbim o veșnicie  
Despre tot și toate, despre cum m-ai ales pe mine,  
Despre cum eu din mii de raze stelare  
Am ales una singură,  
Pe tine, raza mea cea mare.

✍️ Georgiana Mihaela OPREA,  
cls. a X-a B,  
Liceul Teoretic Nr. 1 Peris

Director al Centrului Județean  
pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov  
Alexandrina NIȚĂ

### Condeie ILFOVENE

Editor:  
Centrul Român pentru Inițiativă Socială  
Editor coordonator:  
Cătălin DRAGOMIR  
Redactor șef:  
George V. GRIGORE

Redactori:  
Cristina ANGHELUȚĂ, Anica POPA,  
Iulia GEORGESCU, Marius Florin VĂDUVA,  
Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ

Foto: George V. GRIGORE  
Corectură: Maria DRAGOMIR  
DTP: Dan DULGERU  
tipar - www.tipografiaLM.ro

Tel. 0371.084.001;  
e-mail: condeieilfovne@gmail.com  
ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984  
Publicație distribuită gratuit



Pentru că în 29 octombrie 2024 s-au împlinit 149 de ani de la nașterea Reginei Maria a României și având în vedere complexitatea personalității și vieții Reginei Maria, dar și rolul deosebit de important pe care l-a avut în istoria țării, în data de 31 octombrie a.c., a fost organizată o activitate cultural-interactivă cu elevii Liceului Tehnologic „Barbu A. Știrbei” din Buftea, sub titulatura „Poveștile Reginei Maria a României”.

## Poveștile Reginei Maria

Astfel aceștia, însoțiți de profesorii de arte plastice și de echipele organizatorilor, respectiv cei din cadrul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, coordonați de doamna director Alexandrina Niță, și cei din echipa tehnică și de jurnaliști de la Antena 3 CNN, au deschis evenimentul printr-o vizită la „Art Safari”, unde adolescenții au avut parte de un tur ghidat al expoziției „Maria a României. Regină și artistă, alături de „Femeile Pictore și Sculptore”. Trebuie știut că partea expozițională „Maria a României, regină și artistă” a fost realizată în parteneriat cu Muzeul Național Peleş, Muzeul Național



Brukenthal, Muzeul Municipal „Regina Maria” Iași și Muzeul Național Cotroceni, iar capitoarele „Femeile Pictore și Sculptore” este curatoriata de Alexandra Ilnișchi – Ardelean. Designul expoziției aparține Diane Nicolae. După acest tur expozițional emoționant, a urmat un atelier interactiv pentru copii susținut de artiști din cadrul Art Safari. A urmat o vizită la Muzeul Național de Istorie a României, cu tur ghidat al sălii Tezaurului Istoric. Expoziția Tezaur Istoric găzduiește numeroase obiecte care au aparținut Familiei Regale, dintre care se pot enumera: coroana regilor Carol I și Ferdinand I, coroanele reginelor Elisabeta



și Maria, casetele de bijuterii ale Reginei Maria – cea din argint și cea din aur cu pietre prețioase – în care a fost depusă în anul 1938, inima îmbălsămată a Reginei, conform dorinței Majestății Sale, bijuterii și multe alte obiecte primite în dar de Familia Regală. A urmat drumul de întoarcere, presărat cu gânduri și amintiri frumoase, dar și teme pentru viitoarele tablouri ale tinerilor elevi de la Liceul Tehnologic „Barbu A. Știrbei” din Buftea, talentați și pasionați artiști.

Regina Maria a României rămâne pentru noi toți o iubitoare a frumosului, înzestrată cu o inteligență remarcabilă, transpunând iubirea pentru țară în multitudinea de opere pe care ea însăși le-a creat. Pe lângă lucrările artistice, istoria ne-o prezintă pe Regină drept creatoarea unei societăți artistice, spre promovarea valorilor feminine românești încă din acele timpuri.

Organizatori au fost Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov și Antena 3 CNN. ■

George V. GRIGORE

## La Expo Art Safari - Regina Maria, de la colecționară și pictoriță, la designer de mobilier

Muzeul „Art Safari”, cel mai mare organizator de expoziții din Europa de Est, a revenit la Palatul Dacia-România din Lipscani, București, cu o ediție care sărbătorește femeile cu o contribuție impresionantă în arta și cultura românească. Până în 15 decembrie puteți descoperi multe și interesante informații despre cele care au transformat și continuă să schimbe România prin talentul lor. O parte din expoziție este dedicată Reginei Maria, spirit artistic înăscut, susținătoare a artiștilor români pe care i-a promovat și colecționat toată viața. Sunt prezentate lucrări semnate de Regina Maria, dar și lucrări ale Ceciliei Cuțescu-Storck, prima profesoară de artă din Europa, Sibylle Bergemann, una dintre cele mai importante fotografe contemporane din Germania, cât și piese ale noii generații de artiste.

Pe lângă politică și diplomatie, fosta suverană a României a fost o mare susținătoare a artelor și artiștilor locali. Ajunsă în România când avea 16 ani, Maria va nutri o iubire sinceră și nedezmințită pentru țara pe care o va conduce mai târziu. Pe lângă pictură, desen sau fotografie, a fost pasionată de designul de mobilier și a conceput mai multe piese în care a îmbinat stilul tradițional românesc cu cel european. Multe dintre ele au decorat Castelul Peleş, dar și Palatul Cotroceni. Acum sunt păstrate cu grijă în colecțiile Muzeului Național Peleş. Peleşorul a fost unul dintre locurile de suflet ale reginei, construit în același timp cu Peleşul, la inițiativa lui Carol I, drept cadou pentru principii moștenitori. Familia regală obișnuia să-și petreacă verile aici, iar Maria a decorat Peleşorul în stil Art Nouveau, cu elemente de design occidental, simboluri celtice și motive tradiționale românești. Ea a fost ajutată în transpunerea motivelor decorative de arhitectii Karel Liman (arhitectul șef al Peleşorului) și Jean Ernest. Cele mai valoroase piese fac parte din garnitura de mobilier realizată în anul 1909, din lemn de tei aurit, pentru a decora interiorul dormitorului de aur și al salonului aferent din Castelul Peleşor. Alte piese realizate la finele veacului al XIX-lea, în 1898-1900, sunt fotolii inspirate de piesele create de Hugh Baillie Scott și pictate de principesa Maria cu motivul



Foto: Fotoliu Lilly Chair, Școala de Arte și Meserii, Sinaia, după desenul Mariei, Muzeul Național Peleş - sursa Art Safari

crinului cu cinci petale și al crucii celtice. „Camerele din Palatul Cotroceni conțin și astăzi încă scaune și mese ale căror motive sunt datorate principesei”, îl citează dr. Narcis Dorin Ion, directorul general al Muzeului Național Peleş, pe Eugeniu Buhman. Piese de mobilier concepute de principesa Maria (care a devenit regină în 1914) au fost realizate în cadrul atelierelor Școlii de Arte și Meserii din Sinaia. În ianuarie 1902, la inițiativa sculptorului Oscar Späthe, principesa Maria a devenit președinte de onoare a Societății „Tinerimea Artistică”, înființată în 3 decembrie 1901.

Potrivit Libertatea.ro, directorul general al Muzeului Național Peleş îl citează pe pictorul Constantin Artachino, unul dintre membrii fondatori ai Societății Tinerimea artistică: „Am fost o instituție care a dat la începuturile ei tonul în artă, a creat atmosfera și a stimulat pasiunea iubitorilor de frumos pentru a deveni colecționari. A impus rubrica de artă și a creat un statut social favorabil artiștilor, care au început să fie apreciați pentru profesia lor nobilă”. La prima expoziție a Tinerimii Artistice (1 martie-1 aprilie 1902) deschisă în prezența reginei Elisabeta a României în Palatul Ateneului, Maria a participat cu câteva acuarele (iriși și nuferi), dar și piese de mobilier pe care le-a realizat după propriul design.

Debutul ei este relatat în „Povestea vieții mele”: „De la început mi-au atras luarea-aminte vechea artă românească și starea artei în România, și, scurtă vreme după ce sosisem în țară, un grup de tineri artiști veni la mine ca să mă pun în fruntea lor și să întocmim o societate numită «Tinerimea». Noi eram generația cea tânără ce pășea înainte, descătușată de principiile vechii școli, dar nu ne luam libertăți peste măsură. Luchian, Ștefan Popescu, Vermont, Verona, Kimon Loghi, Steriade, Satmari, Strâmbulescu, Artachino, Pătrașcu, Storck, Spaethe și alții făceau parte din această mișcare nouă și, pe acea vreme de pace și belșug, vernisajul salonului nostru anual era o sărbătoare pentru toată lumea aleasă, la care se țineau discursuri frumoase și unde unii pe alții ne încurajam. Până și eu eram destul de îndrăzneată ca să expun câteva din acuarelele mele care se vindeau în folosul societății. Aceasta făuri între noi o strânsă legătură”.

Mobilele prințesei se deosebesc prin simplitatea liniilor, prin adaptarea perfectă la scopul pentru care au fost create și prin modul discret și distins prin care sunt întrebuițate podoabele artistice, mai ales florile. La un an de la moartea regelui Ferdinand, în 1928, pentru a aduce un omagiu căsniciei cu el, dar și pentru a decora spațiul mai aproape de stilul care o definește, Maria a început redecorarea castelului. Lucrările au fost coordonate tot de arhitectul Karel Liman. Așa cum precizează directorul Muzeului Peleş, la acea vreme ea a fost tot mai atrasă de stilul neoromânesc, iar planul său a adus o mare schimbare a holului. Managerul Muzeului Peleş vorbește și despre cum Maria era entuziastă și pasionată de redecorarea interioarelor, motiv pentru care a dat indicații cu privire la așezarea tablourilor.

Amenajarea holului a fost finalizată două luni mai târziu, iar regina a notat în jurnal cât este de bucurasă de rezultat, dar și cum mai are de lucru la aranjarea mobilierului. „Peleşorul arată primitiv, curat și elegant. (...). Extinderea holului constituie o enormă îmbunătățire și, după cină, eu și Nicky, plini de energie, am aranjat mobila și l-am făcut să arate cât se poate de plăcut și de confortabil. A devenit un hol foarte distins și, spre bucuria mea, Gutman a plantat niște hortensii foarte frumoase, astfel încât toate jardinierele mele din piatră, metal și porțelan sunt pline cu plante decorative magnifice și de asemenea cu frumoase mușcate roșii-stacojii care arată splendid pe fundalul de lemn. Lambriurile negre dau o notă de distincție. Cretorul galben cu mari desene cu păuni și «ramuri»



Peleş – sursa Art Safari, <https://www.descopera.ro>

între ei, în violet și verde, este minunat pe fundalul de culoare închisă. Mese enorme, multe cărți, vase frumoase de cristal, plasate cu gust, tablouri vechi, totul este armonios și, în același timp, rafinat. Sunt foarte mulțumită”. Dr. Narcis Dorin Ion subliniază și o altă latură specială a reginei și anume pasiunea pentru colecționarea operelor de artă, „pasiune pe care suverana și-a împlinit-o întreaga viață, din neuitatele călătorii pe meridianele lumii. A adus în țară, pentru împodobirea reședințelor sale, obiecte de artă decorativă care au corespuns gustului său atât de eclectic. Piese alese cu grijă din târguri și magazine de antichități românești sau străine au decorat reședințele atât de iubite ale reginei Maria”.

Directorul Muzeului Peleş a vorbit despre cum Maria a achiziționat piese de ceramică și sticlărie în stil Art Nouveau (realizate de Emile Gallé, René Lalique, Auguste și Jean-Antonin Daum sau Louis Comfort Tiffany), cu care a decorat interioarele Castelului Peleşor din Sinaia. Castelul Peleşor păstrează sculpturi și busturi semnate de Mary Alyce Thornycroft (reprezentând-o pe mama Mariei, marea ducesă Maria Alexandrovna), Oscar Späthe („Sfânta bizantină”, achiziționată de principesa în 1904, sau bustul „Melancolia”), Fritz Storck („Eva sau Tentațiunea”) ori Alexandru Călinescu.

Regina Maria a fost o promotoare a artei românești, iar la Balcic, loc care i-a rămas de asemenea la suflet, a întreținut un grup de artiști care, prin creațiile lor, au marcat arta contemporană românească. Așa cum menționează și dr. Dorin Ion, în 1916, într-un context de efervescență culturală, sub patronajul reginei, Olga Greceanu, Nina Arbore și Cecilia Cuțescu-Storck înființează „Asociația Femeilor pictore și sculptore”. Abia spre finalul vieții, regina Maria a primit recunoaștere pentru eforturile sale artistice. Managerul Muzeului Peleş vorbește despre cum la data de 8 decembrie 1937, membrii „Tinerimii Artistice” - Iosif Iser, Ștefan Popescu, Nicolae Dărăscu, Jean Al. Steriadi, Gheorghe Petrașcu și Eustațiu Stoenescu – i-au adus un omagiu: „Majestate, Fiecare dintre noi își amintește cu emoție pe tânăra Principesă de altădată, care a prezidat începuturile artei noastre. (...) Fala noastră va fi că am trăit vremurile acestea mari, că am lucrat și ne-am format sub domnia Majestății Voastre, că facem parte din marele cortegiu al vieții și domniei Majestății Voastre”. ■

Surse: [artasafari.ro](https://artasafari.ro); [sensoarte.ro](https://sensoarte.ro); [libertatea.ro](https://libertatea.ro); [fest.ro](https://fest.ro)

George V. GRIGORE

**Bufta**

**„Fă tu primul pas!”**

Duminică 20 octombrie 2024, de la ora 19, iubitorii de teatru s-au bucurat de spectacolul „Fă tu primul pas!” de Jean-Claude Carrière, spectacol al Teatrului de Artă din București, care s-a jucat la Palatul Cultural din orașul Bufta. Acest spectacol îi are în distribuție pe actorii Raluca Aprodu și Marius Călugărița, regia artistică aparținând lui Andrei Munteanu, coregrafia fiind semnată de Galea Bobeicu.

Despre ce este vorba în acest spectacol? Despre o întâmplare mai puțin obișnuită. Iată, cum ar fi să te trezești într-o dimineață, cu cineva în mijlocul apartamentului tău, și totul să se transforme într-un neașteptat joc în doi? Refuz, seducție, fugă, atracție și mult umor. „Fă tu primul pas” este o comedie romantică plină de farmec și extrem de vie, despre întâlnirea a doi oameni total diferiți. O poveste de iubire care, în afara teatrului, ar fi putut dura trei luni, trei ani sau poate nu s-ar fi întâmplat niciodată. Autorul Jean-Claude Carrière, unul dintre cei mai importanți dramaturgi și scenariști francezi ai momentului, câștigător a

numeroase premii, printre care Oscar, Bafta, Cesar și Cannes, este autorul a peste 130 de scenarii de film între care Cyrano de Bergerac și The Unbearable Lightness of Being (*Insuportabila ușurință de a fi*). Publicul numeros a răsplătit cu plauze îndelungate prestația artiștilor. Organizatorii evenimentului au fost Consiliul Județean Ilfov, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Primăria Orașului Bufta, Palatul Cultural Bufta. ■



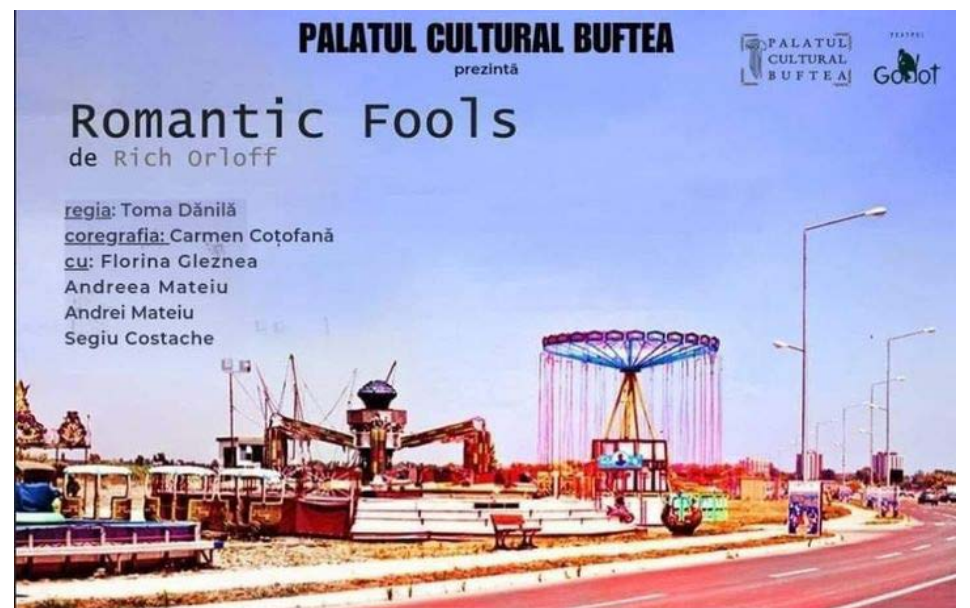
**Chiajna**

**Sistemul perfect**

Așa cum ne-a obișnuit, Casa de Cultură din comuna Chiajna a continuat seria spectacolelor de teatru, aducând sâmbătă, 26 octombrie, ora 19.00, spectacolul „Sistemul perfect” („Tu adormi și eu te-nșel”), după Georges Feydeau și Maurice Hennequin, în regia lui Toma Enache.

Este o poveste remarcabilă cu o distribuție de excepție care a cucerit inimile publicului încă de la prima punere în scenă. Publicul spectator a fost invitat să ia parte la o călătorie emoționantă, amuzantă, învăluită în mister și plină de umor. Spectacolul este unul independent, dar găzduit de Teatrul Național din București. Protagonisții acestei distribuții au fost Monica Davidescu, Aurelian Teмиșan, Silviu Biriș, Ovidiu Cuncea, Kira Hagi și Cosmin Vișeu/Vasile Revnic, care au transformat scena din Chiajna într-un univers fascinant aducând la viață personaje complexe, fiecare contribuind la crearea unei povești captivante și plină de învățăminte.

Spectacolul a fost unul caritabil, suma adunată fiind donată unor cauze sociale. Organizatori au fost Casa de Cultură „Doamna Chiajna”, Primăria și Consiliul Local al Comunei Chiajna. ■



**„Romantic Fools” – în căutarea unei relații perfecte**

Sâmbătă 26 octombrie 2024, de la ora 19.00, s-au aprins luminile rampei la Palatul Cultural din Bufta pentru piesa de teatru „Romantic Fools” de Rich Orloff. Regia, traducerea și adaptarea aparțin lui Toma Dănilă, iar coregrafia lui Carmen Coțofană. Distribuția a fost următoarea: Florina Gleznea, Andreea Mateiu, Andrei Mateiu și Sergiu Costache.

**„Toma Dănilă îi dă textului ce-i al său: indecența umorului, surpriza poantei, zvâcnirea replicii, asamblând totul într-o construcție dramatică inteligentă care compensează seriozitatea identificării cauzelor scurtcircuitorilor relaționale printr-un umor care atinge absurdul. Jucat spumos, cu nerv. Romantic fools este un spectacol inteligent în care femeile și bărbații descoperă că sunt ceva mai mult decât niște clișee”**

**Oana Stoica, Dilema Veche**

**(...) „Vine și momentul în care – după o zi lungă de raportări academice cronofage – te bucuri de o comedie onestă, nepretențioasă despre relațiile de cuplu moderne, jucată bine de actori talentați. Și care reușesc să nu devină nici un moment vulgari deși textul le-ar fi permis-o”**

**Cristina Modreanu – Scena.ro**

Spectacolul este poate despre o întrebare: Hei, ți se întâmplă frecvent (da, ție!) să ai impresia că bărbatul/femeia din viața ta este una din marile enigme ale Terrei? Să te întrebi *De ce se comportă așa?* sau *Pe bune, ce naiba e în mintea lor?* Adică da, luați separat, femeile și bărbații sunt ființe complexe, dinamice și înțelegătoare, dar pune-i împreună și atunci o să înceapă...

„Romantic Fools” sau un război în care nimeni nu suferă, ci toată lumea moare de râs. Este despre dragoste, dorințe de toate felurile, fantezii sexuale ascunse bine, unele mai tari decât altele și, oricât de old school ar suna azi, despre romantismul la care, puțin jenați și fără să o recunoaștem în fața celorlalți, visăm din când în când.

Aplauze furtunoase au răsplătit efortul creator al actorilor. Organizatori au fost Consiliul Județean Ilfov, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Primăria Orașului Bufta, Palatul Cultural Bufta. Spectacolul a fost prezentat în parteneriat cu Teatrul Godot din București. ■

**Piesa de teatru „Un cuplu ciudat” la „Doamna Chiajna”**

Duminică, pe 3 noiembrie 2024, de la ora 19:00, pe scena Casei de Cultură „Doamna Chiajna” din localitatea cu același nume, a fost prezentată piesa de teatru „Un cuplu ciudat” de Neil Simon (varianta cu femei), în regia originală a lui Conrad Mericoffer.

Este o comedie explozivă, care se petrece în mijlocul orașului New York, unde două prietene cu firi total diferite decid să împartă un apartament care devine scena unor conflicte amuzante. Senzația generală a fost aceea că ați urmărit un sitcom de 2 ore în New York-ul anilor '70-'80.

A fost o seară explozivă, cu multe hohote de râs, în care protagoniștii au fost actorii Ana Odagiu, Nadina Sălăgean, Monica Odagiu, Doina Teodoru, Silviu Biriș și Sergiu Costache. Spectacolul a fost unul caritabil, suma stânsă din donații fiind dăruită unei cauze speciale. Organizatori au fost Casa de Cultură „Doamna Chiajna”, Primăria și Consiliul Local al Comunei Chiajna. ■





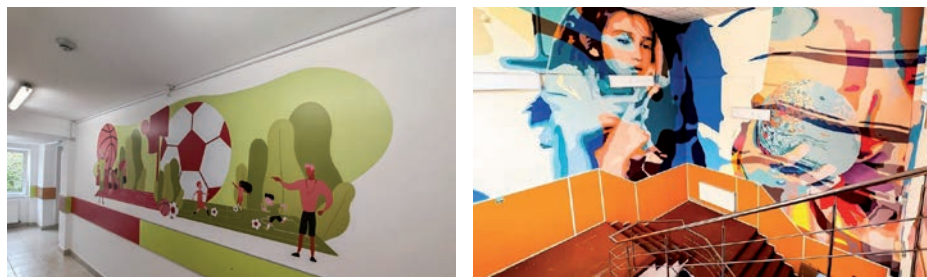
## Școli mai vesele în Ilfov George V. GRIGORE

Într-un articol anterior menționam operele picturale pe care le-am văzut pe clădirile din Bulgaria, în contrast cu griul blocurilor comuniste de la noi, culoare care a rezistat muuuult timp după Revoluție.

După care au apărut „timid” câteva picturi stradale și la noi, iar încet – încet au fost ceva campanii de schimbare la față a orașelor. S-au făcut cunoscute și numele acestor pictori „cățărațori” și a apărut un fel de școală... a celor îndrăzneți. Așa a început anul trecut un proiect mai aparte, respectiv acela de a transforma școlile din Ilfov în opere de artă educațională.

Hubert Thuma, președintele Consiliului Județean Ilfov, a prezentat proiectul pilot „Colorează-ți viitorul”, care a fost implementat la început la Școala nr.3 din Bălăceanca (Cernica) și Școala nr.1 din comuna Dascălu. „Școala nr.3 din Bălăceanca și Școala nr.1 din comuna Dascălu sunt complet diferite acum. Sunt pline de culoare și spun povești frumoase. Nu vă imaginați cât de încântați sunt copiii! Ne dorim să schimbăm aspectul tuturor școlilor din județ. Este extrem de important ca elevii să dezvolte o legătură emoțională pozitivă cu spațiile școlare, iar părinții să aibă încredere în mediul educațional în care își cresc copiii. Acest proiect este unul pilot. (...) Este realizat prin fundația Consiliului Județean Ilfov – Fundația „Ilfov Împreună”, sub îndrumarea arhitectului-șef Olivia Ciobanu (n.r. – în prezent administrator public al județului). „Colorează-ți Viitorul” nu este doar un proiect, este un angajament față de educație, frumusețe și dezvoltare”, declara președintele Consiliului Județean Ilfov, Hubert Thuma.

La începutul acestui an, CJ Ilfov a anunțat continuarea programului „Colorează-ți viitorul”, iar prin proiectul care aduce culoare în mediul educațional din județ artiștii plastici împreună cu elevii din Mogoșoaia au pictat pereții interiori, dar și exteriorul școlii din localitate. Sălile de clasă au devenit o sursă de inspirație și motivație pentru copii, stimulându-i să exploreze, să învețe, să-și pună creativitatea pe hârtie. ■



## Domnești

# Omagiu toamnei

## Parteneriat între grădiniță, familie și comunitate în educația copiilor

Cu bucurie și entuziasm, Grădinița cu program normal și prelungit „Tărâmul Prieteniei” din Domnești a organizat alături de copii și părinții acestora „Târgul frumoasa și bogata toamnă”, un eveniment special organizat cu mult drag, eveniment dedicat celor mici și mari deopotrivă. Evenimentul a avut loc în data de 22 octombrie 2024, în intervalul orar 8.00- 17.00 în holul grădiniței. Standurile cu bunătăți de sezon pregătite de copii și educatoare, obiectele de artizanat și creațiile preșcolarelor, multe surprize și voia bună au fost la ele acasă! Târgul tematic „Frumoasa și bogata toamnă” a luat naștere din dorința noastră de a le oferi copiilor, pe lângă cunoștințele despre acest anotimp, și experiențe care să le rămână întipărite în suflet. Ne-am bucurat de atmosfera de poveste a festivalului și de

bogăția de fructe, legume, frunze și culori specifice toamnei. Fiecare grupă și-a amenajat un stand, unde au fost expuse creațiile realizate împreună de copii și părinți. Copiii au fost foarte harnici și au contribuit la pregătirea bucatelor. Invitații au avut ocazia să admire standurile și expoziția de lucrări artistice.

Prin acest eveniment, am adus un omagiu frumos toamnei și am scos în evidență importanța parteneriatului dintre grădiniță, familie și comunitate în educația copiilor. Târgul nostru nu a fost doar o sărbătoare a anotimpului plin de culoare, ci și o ocazie de distracție și implicare a copiilor și părinților! Fondurile strânse în cadrul târgului au fost folosite pentru organizarea unei petreceri pentru copii și pentru cumpărarea de materiale didactice. ■



 Doina SCRIPA, inspector de specialitate, Domnești

## Concursul de pictură „Prietenul meu necuvântător”

### Au fost premiați 50 de elevi din Ilfov

Vineri 4 octombrie, de Ziua Mondială a Animalelor, 50 de elevi din Ilfov, participanți la concursul „Prietenul meu necuvântător”, au fost premiați la sediul Consiliului Județean Ilfov.

Talentul și creativitatea copiilor s-au regăsit în lucrări artistice în care au desenat animalul preferat. Parte a proiectului pilot „Ora de relaxare, ora cu animale – învățăm de la animalele mici cum să fim oameni mari”, inițiat de Direcția Protecția Animalelor Ilfov din cadrul CJ Ilfov, organizat de Inspectoratul Școlar Județean Ilfov și Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, concursul de pictură „Prietenul meu necuvântător” a adus împreună elevii iubitori de animale din Jilava, Voluntari, Domnești, Buftea și Otopeni, care au transpus în lucrări respectul și afecțiunea față de animale și au transmis un mesaj de susținere a drepturilor animalelor, dovedind dragostea lor față de prietenii necuvântători.

Concursul județean de creație artistico-plastic „Prietenul meu necuvântător” a fost câștigat de elevul Radu Ștefan, care a luat premiul 1, dar toate lucrările au fost foarte apreciate de cei prezenți. ■



 George V. GRIGORE, Cristina ANGHELUȚĂ

## „Chitila Family Fest”- educație pentru comunitate George V. GRIGORE

Primăria Chitila, Consiliul Județean Ilfov și Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov au organizat în prima duminică a lunii octombrie a doua ediție a evenimentului „Family Fest”, desfășurat pe stadionul din oraș. Începând cu ora 13:00 au fost organizate ateliere de pictură pentru copii, Magic Surf, Nerf Arena (puști cu gloanțe de burete), Paintball și pictură pe figurine din ipsos. Au participat peste 100 de juniori. Au avut loc și întreceri de rezistență pe taurul mecanic. Acestea s-au constituit în „prima parte” a celei de a doua ediții a Festivalului „Chitila Family Fest!”. În a doua parte a evenimentului spectatorii au petrecut în acordurile muzicii. Au urcat pe scenă Theo Rose, Andrei Bănuță, Matilda Pascal Cojocărița și Steliana Sima. Au fost și vedete

locale, precum Alessia Babiuc, Ilinca Rusu și Tina Militaru. În aplauzele tuturor, atmosfera a fost animată de dansatorii trupei Hobby Dance Chitila. S-au interpretat melodii pe toate gusturile și s-a dansat legănat și apăsat, așa ca amintirile să rămână întipărite în memorie și pe facebook. Atmosfera a fost plină de bucurie și entuziasm pe tot parcursul evenimentului. A fost o zi minunată pentru familii și prieteni, oferindu-le posibilitatea de a se bucura de muzică, distracție și socializare. ■





## „Călătorind prin lume” cu Ansamblul artistic „Doina Ilfovului” și invitații săi

Inspirat intitulat „Călătorind prin lume”, spectacolul Ansamblului artistic „Doina Ilfovului” și al invitațiilor săi, a avut loc la Palatul Cultural din orașul Buftea, sâmbătă, 19 octombrie 2024. Prezentarea și regia artistică au fost semnate de profesorul coregraf Daniela

Mândroc, instructor fiind Valentin Rogojinaru. Dintre invitații de marcă în spectacol putem numi pe Felicia Georgescu și Marian Hagi. Repertoriul interpretei Felicia Georgescu a cuprins genuri muzicale precum: etno, muzică populară, muzică ușoară românească,

muzică lăutărească și muzică de petrecere. Orice eveniment poate deveni special și de neuitat în compania acestei artiste, cu o experiență dobândită atât în țară, cât și în străinătate, care a fost aplaudată la scenă deschisă de public. Felicia Georgescu este apreciată, grație repertoriului bogat și foarte variat. Datorită acestui fapt, evenimentele la care participă se transformă într-un adevărat spectacol de lumină, sunet și culoare. Despre maestrul Marian Hagi nu putem spune decât cuvinte de laudă și îi că așteptăm piesele din repertoriu. Au completat seara și au mai evoluat pe scenă tinere talente de la „Clubul de muzică”, „Romantic Band”, „Noua Generație”, „Atelierul de Canto-Muzică Ușoară” și „Atelierul de Pian” din cadrul Centrului Cultural Buftea. Acesta are ca obiective principale educarea artistică a publicului prin programe specifice, sprijinirea tinerilor și artiștilor valoroși în afirmarea lor, cercetarea, conservarea și promovarea tradițiilor populare. Acest



concert a fost o confirmare a valorii artistice a participanților. Organizatorii acestui spectacol muzical – coregrafic „Călătorind prin lume” au fost Primăria Buftea și Centrul Cultural Buftea. Intrarea a fost liberă. ■

George V. GRIGORE



## Cernăuți

### „În grădina cu flori multe”

**George V. GRIGORE**  
În zilele de 24 și 25 octombrie 2024 la Cernăuți (Ucraina) a avut loc cea de a XVIII-a ediție a Festivalului-concurs Internațional de muzică populară românească „În grădina cu flori multe”. Au participat admiratori ai cântecului și jocului popular, proiectul fiind finanțat de Departamentul pentru Români de Pretutindeni. Spre deosebire de alte ediții, s-a decis ca în acest an Marele Premiu – Trofeul Festivalului – să ajungă la trei participanți, cei care s-au bucurat de cele mai mari aprecieri ale juriului, dar

și de cea a publicului. Marele Premiu la secțiunea Vocal a fost înmănat Anastasiei Uncu din Vancicăuți, la secțiunea Instrumentiști de Marele Premiu s-a învrednicit micul trompetist din Culiceni, Andrei Chițac. Ilona Amihalachioaie din Molnița a primit Marele Premiu, grație măiestriei interpretative și susținerii din partea spectatorilor. Astfel, colegii noștri de la Centrul Bucovinean de Artă pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Românești din Cernăuți au desfășurat una dintre cele mai de amploare



acțiuni culturale din Regiunea Cernăuți – ediția a XVIII-a a Festivalului-concurs Internațional de Muzică Populară Românească „În grădina cu flori multe”, având ca obiective principale afirmarea, lansarea și încurajarea tinerilor interpreți, promovarea și stimularea celor mai autentici și mai talentați promotori ai cântecului și dansului popular românesc, ca o mărturie a valorilor identitare și a vieții comunității în care trăiesc. Acest eveniment, ca multe altele organizate de Centrul Bucovinean de Artă în ultimii ani, a cunoscut o remarcabilă creștere a audienței cu ajutorul partenerilor media și a devenit o sărbătoare de suflet a românilor din nordul Bucovinei, Ținutul Herța și

nordul Basarabiei, dar și o rampă de lansare a tinerilor interpreți pasionați de muzica populară românească. Organizatorii acestor evenimente culturale își doresc să sublinieze impactul și relevanța desfășurării lor într-un spațiu multiethnic și multicultural și susțin că identitatea culturală este elementul definitoriu pentru om în viață. Partenerii în organizarea acestei acțiuni sunt animați de dorința de a susține astfel de activități culturale pentru a-i ajuta pe copiii și tinerii de etnie română din acest ținut să-și atingă aspirațiile, fiind convinși că datorită acestui sprijin, dar și elanului, ambiției și dorinței participanților, promovarea și valorificarea comorilor

populare românești vor avea succes. Așadar, se cuvine să-i felicităm pe toți participanții la acest frumos eveniment – concurenți, artiști, membri ai juriului sau specialiști invitați la simpozion, dar și pe organizatori deopotrivă, remarcând încă o dată dăruirea și implicarea lui Iurie Levcic, președintele Centrului Bucovinean de Artă pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Românești din Cernăuți, dar și președintele festivalului, un neobosit promotor al culturii și tradițiilor românești din Regiunea Cernăuți. ■

Source: [lyberti.com](http://lyberti.com); [propolitica.ro](http://propolitica.ro); [timpromanesc.ro](http://timpromanesc.ro)

George V. GRIGORE



## „Povești din vremuri de demult...”

George V. GRIGORE

Vineri, 25 octombrie 2024, într-o zi de toamnă cu miros de gutui și struguri copti, în curtea Liceului Tehnologic „Barbu A. Știrbey” din Buftea o mulțime de tineri costumați colorat au adus la viață atmosfera unui târg medieval prin muzică, dansuri, jocuri și ateliere tradiționale.

Era preambulul evenimentului „Povești din vremuri de demult”, povești care urmau să fie spuse către publicul spectator fidel unor asemenea evenimente. Printre diferitele workshopuri, variatele ritmuri musicale și atelierelor cu specific meșteșugăresc se simțea o amprentă medievală specifică. Publicul s-a dovedit cu adevărat încântat de formațiile „Nomen Est Omen” (muzică medievală și renescentistă) și cunoscuta „Trei Parale” (muzică veche românească), care au făcut să reverbereze ecourile unor melodii vechi sau aproape necunoscute cu care menestrelii acelor epoci dezmierdau urechile celor cu dare de mână sau ale îndrăgostiților iremediabili...

În plină desfășurare și cu căutare la publicul spectator s-au aflat ateliere de gravură, jocuri, tir cu arcul, animație, costume, manufactură, produse tradiționale, scrimă, heraldică, pictură și muzică. La eveniment au participat viceprimarul Alexandru Vaida, directorul liceului gazdă, prof. Mihai Ion, și directorul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Alexandrina Niță.



Mulțumiri speciale se îndreaptă către prof. Olivia Ignătescu pentru sprijinul oferit în organizarea manifestării. Programul festivalului a cuprins ateliere de gravură, jocuri, animale, costume, manufactură, produse tradiționale, scrimă, atelier interactiv de artă heraldică, de pictură pe scuturi de lemn, atelier de pictură cu animale fantastice (dragoni, uriași, pitici etc.- picturi cu simțul umorului), performing arts, expoziții de artă, atelier sonor de prezentare și explorare a muzicii medievale cu instrumente mai puțin obișnuite specifice timpului (interactiv cu publicul), atelier de luptă cu spada și povești cavalești, pictură pe față și corp, poze ale participanților la eveniment cu îmbrăcăminte medievală și accesorii (costume specifice). Au fost amenajate și ateliere de meșteșug unde și-au prezentat arta specifică un iconar, un răchitar, un bijutier, un olar ceramist, un artizan al miniaturilor, un împletitor din lână, un cusător manual de ii și cămăși țărănești specifice și un pielar, cu produse create în condiții autentice



ilfovene. Partea gastronomică a fost asigurată de elevii liceului, alături de Asociația Hercules. Dedicat iubitorilor universului fantastic, al poveștilor și legendelor, evenimentul a fost de fapt un spațiu în care istoria s-a îmbinat cu fantezia, unde îți puteai regăsi eroii copilăriei, te puteai întoarce în timp, în lumea miturilor populare și a poveștilor, chiar pe locul unde altă dată se aflau Codrii Vlăsiei, în curtea unei clădiri istorice – Liceul Tehnologic „Barbu A. Știrbey” din Buftea. Astfel s-au pus în valoare bogăția culturală tradițională din spațiul european, promovarea și sprijinirea artiștilor și a creației contemporane, cu valențe medievale. Organizatori au fost Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Primăria orașului Buftea, Liceul Tehnologic „Barbu A. Știrbey” din Buftea și Asociația „Ost Cultural Event”. ■

## Pictorița Elena Bria - „Încoronarea de la Alba Iulia”



Întotdeauna m-am simțit copleșit în fața unei picturi cât un perete, de peste 2-3 metri. Dimensiunile acestea cereau de început o „scufundare” în fundal, spre a percepe starea necesară de abordare a picturii. Trebuia să-mi iau avânt și să mă retrag, spre a cuprinde toată imaginea. Apoi „scanam” pe îndelete fiecare fragment pictat, de la stânga la dreapta și de sus în jos... La Muzeul Prado și la Luvru am văzut picturi foarte mari, care cereau timp și stare... Așa că apariția unui tablou cu tema: „Încoronarea de la Alba-Iulia a regelui Ferdinand I și a reginei Maria. 1922.” de dimensiuni deosebite (3 x 4 m) mă atrage aproape magnetic. Punctul de convergență al primelor priviri este Regele, aflat în centru. Acesta ține coroana cu ambele mâini în dreptul pieptului. Chipul său are o expresie solemnă, cu privirea îndreptată înaintea, spre mulțimea prezentă, dar și spre viitor, parcă într-un mod simbolic. Din partea stângă, regina îl privește cu empatie și emoție, îmbinată cu bucurie. Cei șase militari aflați în spatele cuplului țin mantia regală, marcați de însemnătatea momentului. Cel care a înmănat coroana regelui se retrage cu prudență, făcând câțiva pași în lateral, ținând în mâini perna din catifea vișinie. Acuratețea acestor detalii și stări este redată doar cu ajutorul unor pete și tușe de culoare de pe paleta artistei Elena Bria.

Aceasta s-a născut în 1992 la Chișinău (Republica Moldova) și a absolvit în 2011 Liceul de arte frumoase „Igor Vieru” din Chișinău. A urmat Academia Imperială de Arte „Ilya Repin” din Sankt-Petersburg (Rusia), pe care a absolvit-o în anul 2018. Ea este prima studentă basarabeană admisă la academie în decursul ultimilor douăzeci de ani și s-a remarcat la lucrarea de licență pictând tocmai scena de

mai sus, „Încoronarea de la Alba-Iulia a regelui Ferdinand I și a reginei Maria.1922” (3 x 4 m). De la absolvire până în prezent artista a avut o seamă de expoziții: 2014 - Expoziție, Galeria Constantin Brâncuși, Chișinău, Moldova; 2015 - Italia, Italian Hall, Sankt Petersburg, Rusia; 2016 - Lucrări de vară, Muzeul Academiei de Artă Frumoasă, Sankt Petersburg, Rusia; 2017 - Tineri artiști ruși, Galeria Dedee Shattuck, Wetport, MA, SUA; 2017 - Isabel Mattia, Elena Bria, Timothy Powers Wilson, Galeria Dedee Shattuck, Wetport, MA, SUA; 2017 - Femei pictând femei, Galeria VII, Allenspark, CO, SUA; 2018 - Expoziție personală, Liceul de Artă Plastică „Igor Vieru”, Chișinău, Moldova; 2018 - Lucrări de diplomă 2018, Muzeul Academiei de Artă Frumoasă, Sankt Petersburg, Rusia; 2019 – Transportat: Lucrări din Moldova și Transilvania, Galeria Dedee Shattuck, Wetport, MA, SUA; 2019 - Expoziție, Viprada Studio, Chișinău, Moldova; 2019 - Expoziția Societății Regale a Pictorilor de Portrete

2019, Mall Galleries, Londra, Marea Britanie; 2021- Expoziție personală, New Academia, Galeria Kulterra, București, România; 2021- Expoziție personală, Pursuit of beauty, Arbor Gallery, București, România; 2022- Totul despre iarnă, Salmagundi Club, New York, SUA; 2022- Expoziție anuală deschisă de pictură, sculptură și grafică, Salmagundi Club, New York, SUA; 2022- Caleidoscop, Galeria Kulterra, București, România; 2022- Expoziție personală, Încoronarea Regelui Ferdinand și a Reginei Maria a României, Muzeul Național al Unirii, Alba Iulia, România (expoziție curentă); 2023- Spectacol de burse, Salmagundi Club, New York, SUA. Așa au ajuns operele pictoriței Elena Bria pe multe meridian ale planetei. De la Chișinău și București, SUA, Rusia, Marea Britanie și Italia. Pentru a afla taina inspirației și a pasiunii puse în slujba artei, vom urmării pașii făcuți de Elena Bria în timp. „Anul absolvirii, 2018, a coincis cu sărbătorirea a 100 de ani de la unirea Basarabiei cu România și



am vrut, foarte mult, să marchez într-un fel această dată. Regele Ferdinand și Regina Maria sunt personalități legendare și foarte stimate în istoria românească. Maria este legată de dinastia Romanovilor – era nepoata țarului Alexandru al II-lea –, iar profesorilor mei de la Academie li s-a părut foarte interesantă tema aleasă de mine. Mi-au pus la dispoziție unul dintre cele mai spațioase ateliere, deoarece mă gândeam să fac o lucrare mare, de 3x4 metri. Pentru tablou am făcut peste o sută de schițe, am schimbat de multe ori compoziția, perspectiva și localizările, până când am reușit să îl fac așa cum voiam. Am citit jurnalele membrilor Familiei Regale, am încercat să înțeleg ce au simțit Ferdinand și Maria într-o zi atât de importantă pentru soarta lor. Eu pictez numai după natură, niciodată nu lucrez după fotografii. Pentru Ferdinand mi-a pozat vărul meu, asemănător ca tipologie. Pentru barbă, pieptănătură, am invitat alte modele. O persoană a petrecut două zile în atelierul meu până când am pictat urechile regale, Ferdinand le avea foarte expresive. Toate costumele istorice purtate de modele au fost cusute la comandă, am lucrat mult timp la mantia de catifea, unde erau multe broderii. În linii mari, am terminat tabloul destul de repede, într-o jumătate de an, și, astfel, mi-am susținut diploma. (...) Am vrut, întotdeauna, să mă ocup de pictură, nu de marketing. Toată această „épatage art”, la modă, este din seria cumpără-vinde-uimește, și doar atât. Pictura înseamnă altceva. Absolut orice domeniu are propria linie de dezvoltare – putem vedea evoluția artelor plastice, începând de la desenele rupestre până la epoca Renașterii, a Impresionismului, a Realismului... Putem să dezvoltăm și așa ceva în continuare, dar nu este nevoie să inventezi „o nouă roată”, pentru că a priori va fi mai proastă decât cea care există deja. (...) În ceea ce privește căutarea propriului stil în pictură, consider că este o temă bătătorită. Dacă ești un pictor sincer și cinstit, care se ocupă de autodezvoltare,

pictează în fiecare zi și se bucură de lucrarea sa, atunci stilul se creează de la sine. Dar atunci când îl cauți intenționat, faci eforturi pentru asta, consider că nu ești un pictor, ești un specialist în marketing... (...) Când nu pictez mai mult de două săptămâni, începe să mă cuprindă o stare sufletească proastă, mă enervează totul, și simt că sunt nemulțumită de mine. Clar, munca mă face mai bună! (...) Îl ador pe Ilya Repin – un portretist de cea mai înaltă talie. Am copiat un fragment din tabloul său „Sfântul Nicolae din Mira salvând trei nevinovați”, un tablou uluitor. Îmi plac enorm pictorul american John Singer Sargent și pictorul spaniol Joaquin Sorolla. Cred că acesta dormea cu pensula în mână – atât de multe tablouri a apucat să picteze într-o singură viață. Pânze uriașe, unde totul este foarte succulent, expresiv. Admir creațiile lui Anders Zorn sau Valentin Serov. Nu îmi este deloc indiferent nici americanul de origine rusă Nicolai Fechin, care este un pictor inovator grozav. Îmi plac lucrările lui Corneliu Baba sau ale lui Igor Vieru. Și, bineînțeles, marele Velázquez, care a jucat un rol important în dezvoltarea artei și i-a influențat pe toți cei pe care i-am amintit”.

Cum a ajuns ca lucrările sale să „călătorească” peste mări și oceane vom afla chiar de la Elena Bria: „În anul cinci la Academie, în atelier a intrat un american, curatorul unei galerii. I-a plăcut foarte mult ce făceam și mi-a propus să trimită 80 din lucrările mele peste ocean. Nu înțeleg cum s-a întâmplat, dar s-au vândut toate foarte repede. În 2017, tablourile mele au participat la două expoziții în America, iar în 2019, la invitația unei galerii, am plecat în SUA, unde am participat la o altă expoziție, unde expuneau pictori din Republica Moldova și din România. Mi-a plăcut foarte mult publicul american, este deschis, sincer, oamenii literalmente „devorează” arta, le strălucesc ochii. Când tablourile mele au început să se vândă, am suferit foarte mult pentru soarta lor, le consideram copiii mei. Mi-a fost greu să mi le rup de la inimă, să le dau pe mâini străine. M-am eliberat de acest sentiment dureros doar după ce am fost în vizită la o familie de americani care cumpărase una dintre lucrările mele. Am văzut că portretul pictat de mine era atârnat deasupra șemineului din sufragerie, că „se simte bine”, că este în compania unor oameni iubitori...” Cum vede viitorul talentata noastră pictoriță? „Sper că peste cinci ani voi avea un atelier spațios într-o țară meridională – Italia sau Spania –, căci cel mai important este să faci ceea ce îți place”. Îi dorim la mai multe lucrări pictate cu caracter și tușă proprie, spre a delecta iubitorii de artă cu noutăți de o notă aparte! ■

Surse: [jurnalul.ro](http://jurnalul.ro), [adevarul.ro](http://adevarul.ro), [elenabria.com](http://elenabria.com)

George V. GRIGORE



# Nicolae Steinhardt, mai multe despre „Jurnalul fericirii”



George V. GRIGORE

memorialistica de detenție din România și literatură, posibil roman fără ficțiune (Ion Manolescu). Lectura îndeamnă cititorul la un fel de identificare cu trăirea personajului. Faptele expuse în carte au scopul de a-l determina pe cititor să refacă experiența autorului. Lumea „Jurnalului fericirii” este lumea unei fericite întâlniri cu Hristos. A ține minte înseamnă a nu te înstrăina și aceasta înseamnă pentru autor a-l avea în minte mereu pe Hristos. Prima ediție a fost publicată în 1991 de Editura Dacia din Cluj-Napoca, la doi ani după moartea autorului, sub îngrijirea lui Virgil Ciomoș și este urmată de 7 reeditări în anii 1992, 1994, 1995, 1997, 1999, 2001, 2002. „Jurnalul Fericirii” a fost tradus și publicat până în prezent în franceză, italiană, ebraică, neogreacă, maghiară și spaniolă.

Autorul Nicolae Aurelian Steinhardt s-a născut 12 iulie 1912, în comuna Pantelimon din Ilfov și a plecat către stele pe 29 martie 1989, la Baia Mare. A fost un cunoscut scriitor, critic literar, eseist, jurist și publicist român. Tatăl său, inginerul și arhitectul Oscar Steinhardt, era directorul fabricii de mobilă și chereștea. Oscar Steinhardt a participat activ la Primul Război Mondial, fiind rănit la Mărăști și decorat cu ordinul Virtutea Militară.

Între anii 1919-1929 a urmat cursurile școlii primare (în particular și la școala Clementa) și ale Liceului Spiru Haret. Debută la Revista Vlăstarul. Printre colegii de aici s-au numărat Constantin Noica, Mircea Eliade, Arșavir Acterian, Haig Acterian, Alexandru Paleologu, Dinu Pillat, Marcel Avramescu ș.a. Și-a luat bacalaureatul în 1929. După 1929 a frecventat cenaclul literar „Sburătorul” al lui Eugen Lovinescu. Și-a luat licența în Drept și Litere la Universitatea din București în 1934, iar în 1936 și-a susținut la București doctoratul în drept constituțional, cu lucrarea „Principiile clasice și noile tendințe ale dreptului constituțional. Critica operei lui Léon Duguit”, publicată în același an. Din această perioadă datează și începutul prieteniei cu Emanuel Neuman (Manole), pe care a considerat-o „până la botez, evenimentul cel mai de seamă” (Jurnalul fericirii, p. 121).

Între anii 1937-1939 călătorește în Elveția, în Austria (familia sa avea ceva legături de rudenie cu cea a lui Freud), în Franța și în Anglia, întregindu-și bagajul de cunoștințe.

În 1939 revine în țară și începe să lucreze ca redactor la „Revista Fundațiilor Regale”, la recomandarea lui Camil Petrescu, de unde este înlăturat (împreună cu Vladimir Streinu) în anul 1940, în cadrul acțiunii de „purificare etnică” declanșată sub guvernarea Antonescu-Sima. Urmează o perioadă de privațiuni pe motive etnice (1940-1944). Din 1944 revine la „Revista Fundațiilor Regale” depunând o intensă activitate publicistică și critică. Dar este din nou înlăturat în 1947. În același timp, mai colaborează la Universul literar, Libertatea și Viața românească. Printre scriitorii săi favoriți se numărau Marcel Proust, André Gide, Aldous Huxley, Simone Weil. După 1947 este dat afară din barou, i se refuză publicarea textelor

și are câteva slujbe mărunte, adesea necalificate. Între 1948 și 1959 suferă o nouă perioadă de privațiuni, alături de pleiada intelectualității românești interbelice. În 1958 este arestat Constantin Noica și grupul său de prieteni din care făceau parte și Nicu Steinhardt, alături de Dinu Pillat, Alexandru Paleologu, Vladimir Streinu, Sergiu Al-George, Păstrel Teodoreanu, Dinu Ranetti, Mihai Rădulescu, Theodor Enescu, Marieta Sadova ș.a. La 31 decembrie 1959 este convocat la Securitate, cerându-i-se să fie martor al acuzării, punându-i-se în vedere că dacă refuză să fie martor al acuzării, va fi arestat și implicat în „lotul intelectualilor mistico-legionari”. Anchetat pentru că a refuzat să depună mărturie împotriva lui Constantin Noica, este condamnat în „lotul Pillat-Noica” la 12 ani de muncă silnică, 7 ani de degradare civică și confiscarea totală a averii personale, sub acuzația de „infrafracțiune de uneltire contra ordinii sociale”. Acest eveniment înlătură „orice dubiu, șovăială, teamă, lene, descumpănire” (Primejdia mărturisirii, p. 178) și grăbește luarea deciziei de a se boteza. La 15 martie 1960, în închisoarea Jilava, ieromonahul basarabean Mina Dobzeu îl botează întru Iisus Hristos, naș de botez fiindu-i Emanuel Vidrașcu (coleg de lot, fost șef de cabinet al marelui Antonescu), iar ca martori ai tainei participă Alexandru Paleologu, doi preoți romano-catolici, doi preoți uniți și unul protestant, „spre a da botezului un caracter ecumenic” (cf. Jurnalul fericirii). După cum a scris în Jurnal, botezul s-a petrecut foarte repede, numindu-l un botez hold-up, făcând o paralelă cu jafurile de bancă americane. Episodul dă naștere cărții Jurnalul fericirii, care reprezintă, după propria-i mărturie, testamentul lui literar. Redactată la începutul anilor 1970, prima variantă este încredințată prietenului său care fusese închis ca și el poetul Ion Caraion care o duce la Securitate în 1972 și îi va fi restituită în 1975, după numeroase intervenții pe lângă Uniunea Scriitorilor. Între timp, finalizează a doua variantă, mai amplă,

de 760 pagini dactilografiate. Jurnalul fericirii este confiscat a doua oară în 1984. Cartea circulase în samizdat (o formă de activitate disidentă în Blocul de Est în care indivizii reproduceau publicații cenzurate și subterane improvizate, adesea manual, și transmiteau documentele de la cititor la cititor) printre intelectualii epocii. Mai multe versiuni au fost scoase pe ascuns din țară, două dintre ele ajungând în posesia Monicăi Lovinescu și a lui Virgil Ierunca, la Paris. Monica Lovinescu o difuzează în serial la microfonul postului de radio Europa Liberă între anii 1988 și 1989. Temându-se de noi intervenții din partea Securității, N. Steinhardt face apel la prietenul său mai tânăr Virgil Ciomoș pentru a-i salva manuscrisele. Acesta publică Jurnalul în 1991, iar în 1992 cartea primește premiul pentru cea mai bună carte a anului. Câteva fragmente din Jurnalul fericirii lasă loc pentru interpretări în ceea ce privește aderența autorului la ideile legionare ale intelectualității perioadelor interbelice și a deportărilor în Transnistria. Este supus rigorilor detenției din închisorile comuniste de la Jilava, Gherla, Aiud etc. până în august 1964, când este eliberat, în urma grațierii generale a deținuților politici. După eliberare își desăvârșește taina botezului prin mirungere și primirea sfintei împărtășanii, la schitul Darvari. Opera și viața sa devin teme de cercetare pentru doctoranzi, deschizând și mai mult această ușă de trecere către cele încă ascunse sau nepuse în discuție. Pe lângă opera personală a lui N. Steinhardt și traducerile pe care le-a făcut sunt meritorii, completând cu eseuri și articole complexitatea vastului domeniu de idei pe care l-a abordat. „Jurnalul fericirii”, ca un adevărat pașaport pentru libertate, ne-a purtat pe cărările îndrăzelii și ale resemnării totodată, pendulând între ascuns și devoalat, între material și imaterial, între destin și asumare. Pornind de la satul natal, Pantelimon, și până la mănăstirea ce îi va reda liniștea, Nicolae Steinhardt a pășit pe semne de întrebare și a căutat răspunsuri... ■

După 1989 operele literare la care am avut acces au crescut ca număr și valoare, prin „adăugarea” celor interzise sau greu accesibile până atunci. La librărie trebuia să cumperi o carte căutată împreună cu altele două – trei mai greu vandabile sau mai puțin interesante. La Universitate în pasaj se mai găseau la anticari, xeroxate, operele anticilor, ale lui Mircea Eliade sau unele cu titluri mai exotice despre yoga sau extraterestri. Aceeași soartă „ilegalistă” a avut-o „Jurnalul fericirii”, o carte de memorii și eseuri a scriitorului, criticului literar și eseistului ilfovean Nicolae Steinhardt. Prima versiune a „Jurnalului fericirii” a fost încheiată la începutul anilor '70. Această ediție, exemplar dactilografiat de 550 de pagini, a fost confiscată în 1972 de Securitate și returnată scriitorului în 1975, la intervenția Uniunii Scriitorilor. Nicolae Steinhardt a redactat o a doua variantă de aproximativ 760 de pagini. Conștient că această carte se putea să nu fie publicată în timpul vieții sale, a dat exemplare lui Virgil Ciomoș și în străinătate Monicăi Lovinescu și lui Virgil Ierunca. Cartea începe cu un „Testament politic” al lui Nicolae Steinhardt semnat cu pseudonim Nicolae Niculescu, cu trei soluții propuse pentru ieșirea din universul concentraționar. Soluția întâi inspirată de Soljenițin - este cea a sfidării morții prin acceptare deplină, soluția a doua inspirată de Alexander Zinoviev implică libertatea adusă de nebulie și a treia soluție este inspirată de Winston Churchill și de Vladimir Bukovski și e legată de sfidarea morții prin luptă. Temele fundamentale tratate în acest volum sunt: Tema lipsirii de libertate; Tema iertării; Tema adevărului; Tema destinului; Reconfigurarea identității prin devenirea creștină; Redescoperirea libertății. Cu cât această carte a fost mai mult îndepărtată de ochiul curios și întrebător al publicului cititor, cu atât era mai căutată, pentru că tot ce este interzis ascunde o întrebare și o curiozitate. Prin nota de autenticitate pe care o aduce în lumea literară trezește curiozitatea de a fi citită. Drama prin care trece autorul, realismul celor întâmplătoare, destinul multora care au supraviețuit anilor grei ai comunismului, fac ca lectura acestei cărți să fie parte din trăirea celor care au fost întemnițați, dar și a acelor care au trăit în libertate. Critica literară discută despre încadrarea stilistică a „Jurnalului...” între

## Bibliografie:

- Colectiv de autori, Nicu Steinhardt în dosarele Securității 1959-1989, Nemira, 2005
- George Ardeleanu, Nicolae Steinhardt și paradoxurile libertății, Editura Humanitas, București, 2009
- George Ardeleanu, Nicolae Steinhardt. Monografie, antologie comentată, receptare critică, Editura Aula, Brașov
- Monica Pillat, „Jurnalul fericirii”, în Revista de istorie și teorie literară, an XL, nr. 1-2/1992, Editura Academiei Române
- Arhimandrit Serafim Man, „N. Steinhardt, intelectualul-monah”, în revista Limba și literatura română, an XXV, nr. 1 (ianuarie-martie), București, 1996
- Virgil Bulat, „Cuvânt înainte” la volumul Monologul polifonic, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1991
- Olivier Clément, „Préface” la volumul Journal de la félicité, Arcantère / UNESCO, Cluj-Napoca, 1995
- Adrian Mureșan, Hristos nu trage cu ochiul. N. Steinhardt & generația, 27, Editura Limes, Cluj-Napoca, 2006
- Nicolae Morar, Dimensiunea creștină a operei lui N. Steinhardt, Editura Paideia, București, 2004
- Amintiri despre N. Steinhardt, crestomație de Arșavir Acterian, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002
- Marius Mihet, N. Steinhardt. Ipostaze necontradictorii, „Romania literară”, nr. 49/2016
- N. Steinhardt sau fericirea de a fi creștin. Caietele de la Rohia (I), (II), (III), (IV), ed. îngrijită și note de Florian Roatiș, Editura Helvetica, Baia Mare, 1999, 2000, 2001, 2002
- Elena Ciungan, „Nicolae Steinhardt-viața ca o poveste de dragoste”, - teza de doctorat, Editura CD Press București, 2010
- Michel Simion, «Nicolae Steinhardt, prédicateur de la félicité» in « Nos pratiques homilétiques : enjeux liturgiques et théologiques » - 62e Semaine d'études liturgiques Saint-Serge, Münster, Aschendorff, 2017
- Constantin Jinga, Nicolae Steinhardt (1912-1989), în vol. Dumitru Tucan (ed.), Mémoire, histoire, témoignage. Essais sur la littérature du goulag est-européen, Jatepress, Szeged, 2014, pp.105-151
- „Convorbiri despre N. Steinhardt” vol I și II, Călin Emilian Cira, Ed. Eikon, Cluj Napoca, 2010, 2012 – recenzie
- Săndulescu, Al. (2008), Întoarcere în timp: memorialiști români, Ediția a II-a, revăzută și adăugită, București: Editura Muzeul Național al Literaturii Române, pp. 338-342



## Bob Călinescu, inventatorul tehnicii de animație tridimensională cu marionete

Victor Colonelul, regizor de film

Bob Călinescu a fost un neobosit căutător al formelor create de natură, căutând să le dea viață apoi în platoul de filmare, amenajat special. Filmul „Rapsodie în lemn” este un frumos exemplu luat din toată paletă filmografică a regizorului. În atelierul lui puteai găsi nebănuite creații ale naturii asupra cărora intervenea foarte puțin sau deloc. Criticul de film Călin Căliman, în cartea sa „Filmul, mon amour” scria: „Nu-l pot uita pe bunul Bob Călinescu, umblând buimac de somn, dimineața, pe la șase, prin piața din Hunor, căutând la târguri, pentru minunata sa colecție de năzdrăvăni sau, sorbind peste ani cu draga-i Mariană, spuma de bere sau cafeaua la nisip pe terasa parcului din Herculan”. Autorul i-a acordat un capitol important lui Bob Călinescu și în cartea „Istoria filmului românesc (1897-2017)”. Bob, avea în platou rădăcini, crengi, pietre, care mai de care mai ciudate. Avea o bogată colecție, frumos aranjată acasă pe rafturi. Unui prieten i-a arătat un bolovan spunându-i acestuia: „Ia vezi-l p-ăsta!” Bolovanul, cam cât o

gutuie mai mare, descrie o curbă prin aer. Prietenul s-a pregătit să prindă bolovanul, dar a constatat că era o imitație perfectă din poliester și cântărea câteva grame. „I-a uită-te la acesta!” și un alt bolovan identic pornea către vizitator. De data aceasta a fost un bolovan adevărat, care i-a trecut printre mâini și a căzut pe parchet. Totul s-a petrecut la filmare în exterior... La o filmare în exterior, lângă o cale ferată unde lucrau niște muncitori, Bob Călinescu, cu echipa lui, au descărcat un mare bolovan. Muncitorii s-au minunat când au văzut ditamai bolovanul și au rămas uimiți când o singură persoană a descărcat, cu o mână, imensa piesă. Totul era un mic trucaj pregătit pentru o filmare reală, iar bolovanul părea real. Bob Călinescu de fapt a fost actor „la bază”, dar când filma o secvență pentru filmul „Răsună valea” (1949) a suferit un grav accident care putea să-i fie fatal. Între anii 1951-1958 a fost regizor de filme de animație (filme cu păpuși). Printre peliculele realizate atunci menționez: „Fresca” – 1979, „Pică pară mălăiață” – 1975, „Oacă și Boacă” (serial t.v.) în perioada 1980 – 1987, „În pădure” – 1973, „Cântec pentru vevești” – 1972, „Oul” – 1972, „Cocnel ucenic” – 1971, „Calomnierea calomniei” – 1970, „Orga” – 1969, „Romeo și Julieta” – 1968, „Toporul și pădurea” – 1968, „Fantezii” – 1967, „Antagonisme” – 1966, „Cântec de leagăn” – 1966, „Cocnel” – 1965, „Unde nu-i cap” – 1965, „Glumă

nouă cu fier vechi” – 1964, „Ritm” – 1963, „Cuiul” – 1963, „Întuneric și lumină” – 1963, „Ancora” – 1962, „Boroboacă în excursie” – 1962, „Pășaniile lui Dulș și Lăbuș” – 1962, „Metamorfoze” – 1961, „Visul lui Boroboacă” – 1961, „Anul I” – 1961, „Rapsodie în lemn” – 1960, „Cântecul tractoarelor” – 1959, „Dimineața Mihaelei” – 1959 (co-regizori George Sibianu și Olimp Vărășteanu), „Poveste dintr-o noapte cu lună” – 1959, „Ucenicul vrăjitor” – 1958, „A fost odată” – 1957, „Balada” – 1963. Născut la 16 mai 1926, Bob Călinescu a fost un pionier al filmului de animație. S-a stins în 1990. A absolvit studii de actorie la Conservatorul Dramatic din București. Cariera sa s-a încheiat dramatic pe platoul de filmare și

a fost inventatorul tehnicii de animație tridimensională cu marionete. A fost actor, regizor, scenarist, sculptor, scenograf, promotor al tradiției românești. A promovat filmul cu cartoane decupate, învățată în timpul bursei de studii de la Praga, în celebrul studio de filme cu păpuși a lui Jiri Traka. A fost membru fondator a UCIN, membru fondator a Studioului „Anima-Film”. A realizat și filme cu actori și păpuși, obiecte și chiar difuzii cu lichide colorate. Din anul 1974 a lucrat la T.V.R. ca regizor. A mai apărut ca actor în filmele „Un saltimbac la Polul Nord” – 1984, „Saltimbancii” – 1981, „Tudor” – 1963, „Răsună valea” – 1949, „Veniți mâine” – 1953, „Glumă nouă cu fier vechi” – 1953, „Pantalonașii se poartă scurți” – 1957, „Domnul Goe” – 1956,



Foto: <https://www.cinemagia.ro>

„Haiducii” – 1966 și „Vânătoarea de vulpi” – 1980. Mare prieten și îndrumător al cineaștilor amatori în realizarea de filme de animație din România, l-am întâlnit în diferite jurii la Reșița, Timișoara, Oțelul Roșu, Hunedoara precum și la București. L-am reîntâlnit în diverse tabere de instruire a cineclubiștilor la Oțelul Roșu, Pitești și Focșani. Personal l-am cunoscut în 1955, când eram elev la „Cercul Cinematografic” de la Palatul Pionierilor și Elevilor, când ne-a arătat cum putem face animație cu o coală de hârtie sau cu paginile unei cărți. Noi, copiii, l-am înconjurat cu drag și cu mare atenție am urmărit demonstrația sa de animație. În anul 1982, când am organizat la Cineclubul „FAUR – film” o gală cu filme realizate de mine cu ocazia a împlinirii a 15 ani de activitate, când i-am avut ca invitați pe regizorul Victor Antonescu, operatorul Sandu Ștefan și veteranul cineamator Ion Petcu, l-am invitat și pe regizorul Bob Călinescu. Au fost prezenți 180 de spectatori care au apreciat cele 16 filme prezentate. Prin dispariția regizorului Bob Călinescu, cinematografia românească a rămas mai săracă cu un actor, dar și pasionat realizator al filmului de animație, păpuși și cartoane decupate. Generația tânără trebuie să știe că am avut un asemenea actor și regizor care a realizat filme de animație și care prin inventivitatea sa artistică a dat viață unor obiecte care în realitate nu se mișcă, cum au fost tot felul de ramuri de pom, pietre și alte obiecte. ■

## Aplauze și reverențe. Gala Uniunii Cineaștilor 2024

Evenimentul s-a desfășurat la capătul covorului roșu, luni seară, pe 28 octombrie, la Opera Națională din București. În via lumină a reflectoarelor au apărut vedetele filmului de artă din România, cu speranțe și pasiuni adunate în ani de așteptare. Aplauzele au răsunat chiar ritmic, ridicând vibrația unui asemenea moment solemn. „Gala Uniunii Cineaștilor 2024”, aflată la cea de a 52-a ediție. În regia lui Mihai Mincan, filmul „Spre Nord” a obținut marele premiu la Gala Uniunii Cineaștilor. Producția a obținut și distincțiile pentru cea mai bună coloana sonoră și cel mai bun montaj. Trofeul special al juriului i-a fost acordat lui Radu

Jude pentru filmul „Nu aștepta prea mult de la sfârșitul lumii”. „Playback”, de Iulia Rugină, a fost desemnat cel mai bun film documentar. Realizat de TVR, documentarul „Fenomenul Piața Universității - Am scăpat de comunism pe cont propriu”, de Răzvan Butaru, a fost premiat la categoria producțiilor de televiziune. Dar să prezentăm lista laureaților acestei Gale:

- Marele Premiu și Trofeul Uniunii Cineaștilor: „Spre Nord”, regia Mihai Mincan;
- Premiul Special al Juriului: „Nu aștepta prea mult de la sfârșitul lumii”, regia Radu Jude;

- Premiul pentru regie „Lucian Pintilie”: Tudor Giurgiu pentru filmul „Libertate”;
- Premiul pentru scenariu: Mihai Mincan pentru filmul „Spre Nord”;
- Premiul pentru cea mai bună imagine: Andrei Butică pentru filmul „Boss”;
- Premiul pentru costume: Corina Grămoșteanu pentru filmul „Visul”;
- Premiul pentru decor: Corina Grămoșteanu pentru filmul „Visul”;
- Premiul pentru interpretare feminină ex-aequo: Ilinca Manolache pentru rolul Angela Răducanu din filmul „Nu aștepta prea mult de la sfârșitul lumii” și Cătălina Moga pentru rolul Vera din filmul „Tigru”;
- Premiul pentru interpretare feminină rol secundar: Emilia Dobrin pentru rolul din filmul „Educație sentimentală”;
- Premiul pentru interpretare masculină: Niko Becker pentru rolul Dumitru din filmul „Spre Nord”;
- Premiul pentru interpretare masculină rol secundar: Nicodim Ungureanu pentru rolul Gutuie din filmul „Visul”;
- Premiul pentru montaj: Dragoș Apetri pentru filmul „Spre Nord”;
- Premiul pentru coloana sonoră: Nicolas Becker, Cyril Holtz, Benjamin Laurent pentru filmul „Spre Nord”;
- Premiul pentru muzica originală: „Adrian Enescu” - Alin Zăbrăuțeanu, Călin Torsan pentru filmul „Warboy”;
- Premiul pentru scurtmetraj de ficțiune: Alma Buhagiar pentru filmul „Educație sentimentală”;
- Premiul pentru film documentar: „Playback”, regia Iulia Rugină;



- Premiul pentru film de animație: Ion Octavian Frecea pentru filmul „Promisiunea”;
  - Premiul pentru film de televiziune: „Fenomenul Piața Universității - Am scăpat de comunism pe cont propriu”, regia Răzvan Butaru;
  - Premiul de debut Opera Prima „Alexandru Tatos”: Carla-Maria Teaha pentru filmul „De ce mă cheamă Nora, când cerul meu e senin?”;
  - Premiul Speranțe cinematografice: Daniel Băliș pentru rolul Nicu din filmul „Warboy”;
- Juriul acestei ediții i-a reunit pe Manuela Cernat, Miruna Berescu, Lia Bugnar, Vlad Păunescu și Andrei Zincă. Acum putem transmite comanda „Motor!” pentru producțiile cinematografice care se pregătesc să intre în competiția de anul viitor. Baftă! ■

George V. GRIGORE



## „Brănească” de N. D. Lupu

### După această carte poate fi făcut un film

Vineri 25 octombrie 2024 a fost o zi specială și cu soare blând afară, iar la Căminul Cultural din Brănești s-a desfășurat un eveniment foarte frumos dedicat Lunii Internaționale a Bibliotecilor Școlare, dar și prezentarea romanului „Brănească”, autor profesorul și scriitorul Nică D. Lupu. Evenimentul a fost organizat de Casa Corpului Didactic Ilfov în parteneriat cu Asociația Culturală Brănești și ABR (Asociația Bibliotecilor din România) - filiala Ilfov. „Luna internațională a bibliotecilor școlare” se dovedește a fi o bună ocazie pentru a sărbători importanța bibliotecilor școlare și a susține toate eforturile bibliotecarilor în stimularea conexiunilor, colaborării și angajamentului în cadrul comunităților lor. Comuna Brănești ne bucură cu existența și organizarea a patru biblioteci școlare: Colegiul Silvic „Theodor Pietraru”, Liceul Teoretic „Traian Lalescu”, Liceul Tehnologic „Cezar Nicolau” și Casa Corpului Didactic Ilfov. Activitățile din aceste biblioteci școlare vin în sprijinul procesului instructiv-educativ, facilitând info-documentarea necesară în pregătirea elevilor și a cadrelor didactice. Revenind, la manifestarea noastră, aceasta a debutat cu urări de bun venit adresate participanților de directorul CCD Ilfov, profesorul dr. Florin Petrescu, care ulterior a descris contextul istoric al desfășurării procesului de colectivizare din România, perioada în care se petrece acțiunea romanului „Brănească”.



Autorul Nică D. Lupu se află la cea de a 28-a carte ieșită de sub tipar. În continuare profesorul Marius-Ovidiu Sebe a vorbit despre o spirală a timpului, reamintind auditoriului cu ajutorul unor fotografii „de epocă” faptul că, în urmă cu exact 9 ani, se lansa în aceeași sală, romanul „Spirala”, de



George V. GRIGORE

același autor. Spirala crescătoare lucrează încă, iar autorul iată, ne surprinde cu noi apariții editoriale și cu altele aflate încă în lucru. Au fost prezentate, prin imagini și informații inedite, câteva aspecte ale procesului de colectivizare din Brănești, stârnind auditoriului amintiri din vremurile care le-au marcat familia, localitatea și întreaga societate. Au împărțit cu participării amintirile acelor vremuri și preotul Mihai Petrescu, Florin Stoiciu și Traian Drumcea, care a recitat la final din propriile compoziții două poezii. Actrița Doina Ghițescu a citit câteva pasaje din roman, introducându-ne în atmosfera aceea a schimbărilor cumplete de peste noapte, dând glas personajelor și unor dialoguri aflate în cartea lansată. O lume readusă la viață printr-o paletă aleasă de cuvinte ce te poartă pe un tărâm aparent ireal. George Grigore, reprezentant al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov și redactor șef al publicației „Condeie Ilfovene”, în intervenția sa a adus aprecieri autorului și cărții lansate. Apoi, manifestarea a fost condimentată pozitiv cu două momente artistice de excepție. Este vorba despre recitalurile prof. Cornelia Stoica din Brănești (o muzică folk superbă) și al artistului liric și profesor de canto George Dragomir de la Școala gimnazială nr. 2 Voluntari. Horiana Petrescu, moderatoarea întâlnirii, a oferit diplome de apreciere participanților și a prezentat o recenzie a romanului realizată de scriitoarea Eliza Roha. În încheiere, profesorul Nică D. Lupu a oferit cărți cu autograf și a mulțumit tuturor celor care l-au sprijinit în editarea și publicarea lucrării, participanților și, nu în ultimul rând persoanelor cu care a realizat interviuri inspiraționale înainte de publicarea lucrării. Sper ca această carte să constituie baza unui scenariu de film, care să reflecte realitatea brăneșteană din acea vreme, necesară memoriei noastre colective. ■

## Ziua Patrimoniului Cultural Imaterial

George V. GRIGORE

Ziua Patrimoniului Cultural Imaterial este marcată anual în data de 17 octombrie, dată la care în 2003, Adunarea Generală a UNESCO a adoptat, la Paris, Convenția pentru Salvagardarea Patrimoniului Cultural Imaterial care are ca obiective salvagardarea patrimoniului cultural imaterial, respectarea patrimoniului cultural imaterial al comunităților, grupurilor și indivizilor care aparțin acestora, sensibilizarea, la nivel local, național și internațional, asupra importanței patrimoniului cultural imaterial și recunoașterii sale reciproce, cooperarea și asistența internațională.

Patrimoniul Cultural Imaterial este un concept creat și promovat de UNESCO ca urmare a interesului pentru protejarea culturii tradiționale manifestat de diverse state-membre ale acestei organizații internaționale. Atenția acordată acestui tip de patrimoniu a început să se materializeze încă din anul 1989, când UNESCO enunța Recomandările pentru Salvagardarea Culturii Tradiționale și a Folclorului, încurajând statele membre să și protejeze literatura orală, meșteșugurile, ritualurile etc. Pentru a asigura acestei categorii de patrimoniu același statut cu cel de care se bucura, la nivel global, Patrimoniul Mondial UNESCO, „cultura tradițională și folclorul” au fost denumite, în Convenția pentru Salvagardarea Patrimoniului Cultural Imaterial a UNESCO din 2003, „patrimoniu cultural imaterial”. Potrivit Convenției UNESCO, patrimoniul cultural imaterial se manifestă în următoarele domenii:

- tradiții și expresii orale, incluzând limba ca vector al patrimoniului cultural imaterial;
- artele spectacolului;
- practici sociale, ritualuri și evenimente festive;
- cunoștințe și practici referitoare la natură și la univers;
- tehnicile legate de meșteșuguri tradiționale.

România a acceptat această Convenție prin Legea nr. 410 din 29 decembrie 2005 și a depus instrumentele de ratificare la 20 ianuarie 2006, moment care a deschis posibilitatea înscrierii elementelor de patrimoniu cultural imaterial românești pe Lista Reprezentativă a Patrimoniului Cultural al Omenirii, instrument principal de aplicare a respectivei convenții. România a construit, totodată, un sistem întreg de protejare și punere în valoare a patrimoniului cultural imaterial, prin acte normative, instituții și organisme specializate, susținute de autorități administrative și academice. În România, activitatea de cercetare,



conservare și promovare a Patrimoniului Imaterial este coordonată de Comisia Națională pentru Salvagardarea Patrimoniului Cultural Imaterial, organism științific de specialitate aflat în subordinea Ministerului Culturii. Tot această Comisie se ocupă și de alcătuirea dosarelor pentru includerea în Lista reprezentativă a patrimoniului cultural imaterial al umanității.

Din 1 decembrie 2022 România are alte două elemente înscrise în Lista Reprezentativă a Patrimoniului Cultural Imaterial al Umanității - „Tradiția de creștere a cailor de rasă lipițană” din cele 7 țări (Austria, Bosnia și Herțegovina, Croația, Italia, România, Slovacia, Slovenia și Ungaria), în care acest patrimoniu este păstrat activ și neîntrerupt și „Arta cămășii cu altiță - element de identitate culturală în România și Republica Moldova”. Celelalte 7 elemente ale patrimoniului cultural național înscrise până în prezent pe Lista Reprezentativă a Patrimoniului Cultural Imaterial al Umanității sunt „Ritualul Călușului” (2008), „Doina” (2009), „Artizanatul ceramicii de Horezu” (2012), „Colindatul de ceată bărbătească” (2013, înscriere multinațională cu Republica Moldova), „Jocul fecioresc” (2015), „Tehnicile tradiționale de realizare a scoarței” (2016, împreună cu Republica Moldova), „Practicile culturale asociate zilei de 1 Martie - Mărțișorul” (2017, împreună cu Republica Moldova, Bulgaria și Republica Macedonia de Nord). Cel puțin din 2010 încoace, România cinstește Patrimoniul Cultural Imaterial oferind calitatea viageră de Tezaur Uman Viu. Acesta este omul care păstrează și promovează o tradiție fără să o fi învățat într-o școală. Evident, sunt state ale lumii unde cei care au calități asemănătoare oferă consultanță și cresc generații de cunoscători. La noi, legislația și practica mai au în continuare nevoie de reformă. Este nevoie de lucru, pentru că actualele formule ignoră profunzimea mediului rural unde se află tezaurul umane vii. Marea majoritate a acestora au depășit vârsta de 70 de ani. Așadar, România luptă să prindă din urmă Europa și la acest capitol!

În contextul inițiativei UNESCO pentru salvagardarea, păstrarea și transmiterea patrimoniului cultural imaterial, 38 de români au primit titlul de „Tezaur Uman Viu”. Inițiativa vizează atât creșterea gradului de recunoaștere și vizibilitate a păstrătorilor și transmițătorilor elementelor de patrimoniu cultural imaterial în cadrul comunităților din care fac parte, al specialiștilor și al publicului larg, cât și identificarea acelor persoane care, făcând dovada caracterului excepțional al realizării/interpretării, sunt capabile să transmită un anumit element de patrimoniu imaterial, în forma și cu mijloacele tradiționale nealterate, contribuind, astfel, la asigurarea viabilității acestuia. Să salvăm aceste comori ale spiritului uman veșnic ce se nasc din inspirație cosmică și trăiesc prin vibrația inimii fiecăruia dintre noi... ■



## Conacul de la Nuci

La 35 km de București, în mijlocul unui vast parc, se află un conac autentic de început de secol XIX care vă așteaptă să-i descoperiți povestea și să vă răsfățați în curțile boierești de altădată și în camerele care îmbină parfumul de odinioară cu confortul modern.

Este vorba de Conacul Serghiescu din Nuci, care a avut șansa să fie salvat și restaurat de o familie iubitoare de tradiție și specificitate. Conacul poate fi închiriat pentru diverse evenimente. Locul are povestea sa. În urmă cu 13 ani, mănât de dorința de a avea o casă înconjurată de mult spațiu verde, departe de zgomotul și poluarea Bucureștiului, dar totuși aproape de oraș, actualul proprietar s-a apucat de căutări. Nu i-a venit să creadă când, la nici 40 minute de oraș, a găsit această bijuterie de casă autentic românească, construită acum 250 de ani de unul dintre boierii locului. În plus, casa e înconjurată de o proprietate de aproape 1 ha, cu copaci bătrâni (mulți nuci, dar și câțiva brazi seculari, de pe vremea boierilor) și are un parc cu alei străjuite de ronduri de flori parfumate. A fost sedus de istoria conacului și mai ales a boierilor care au trăit aici, unul dintre ei, Marin Serghiescu (un mic boier, dar și un pașoptist care a militat pentru abolirea domniei, transformarea supușilor în cetățeni și înființarea republicii ca formă de guvernământ), iar ultimul, Alexandru, un cunoscut avocat ploieștean din perioada interbelică.

Acum conacul are piscină, multiple zone de relaxare cu hamace, băncuțe și este un loc prietenos cu copiii. ■

Surse: [conaculserghiescu.ro](http://conaculserghiescu.ro), <https://lipa-lipa.ro>

George V. GRIGORE

# Întrebări esențiale pentru rezolvări necesare în bibliotecile școlare

✍️ **Horiana Arghira PETRESCU**, Bibliotecar Casa Corpului Didactic Ilfov

Anul acesta tema pentru Luna bibliotecilor școlare stabilită de Asociația Internațională a Bibliotecilor Școlare (IASL) a fost „Bibliotecile școlare, conectori ai comunității”. O temă absolut necesară dacă ne gândim la rostul fundamental al oricărei biblioteci, acela de a servi comunității căreia i se adresează, în cazul bibliotecilor școlare fiind vorba de populația școlară din instituțiile de învățământ preuniversitar: grădinițe, școli, licee.

În fiecare an, bibliotecarii școlari, întocmind cu elan planul de activități pentru bibliotecă, își propun să atragă cititori, utilizatorii care să se folosească de serviciile infodocumentare GRATUITE, adică în primul rând fond de carte din bibliografia școlară, dar și servicii diverse de gărire a informației, de instruire sau de loisir pentru timpul liber. Dar, de câțiva ani, deși oferim și pregătim o mulțime de activități pentru publicul nostru, totuși, numărul celor care folosesc biblioteca, devenind utilizatorii ei, este din ce în ce mai mic... O întrebare persistă atunci, îngrijorătoare: DE CE? „De ce elevii citesc tot mai puțin sau aproape deloc?, ne întrebăm, noi cei care lucrăm în învățământ. Studiile ne arată că îngrijorarea celor din industria cărții este la fel de mare: „De ce, dacă producția de carte crește an de an, consumul de carte în România este tot mai mic?” Ce e de făcut? Cum putem noi, cei care lucrăm în bibliotecile școlare, cei care suntem bibliotecarii școlari să răspundem acestor întrebări? Și mai ales, cum putem noi să-i convingem pe cei din jur, că avem dreptate când susținem că LECTURA

- potențiază toate funcțiile cognitive;
- canalizează curiozitatea orientând-o spre cunoaștere;
- deschide căi de înțelegere a lumii;
- disciplinează mintea, oferind în același timp plăcere, satisfacție, bucurie;
- conduce la abilități de comunicare performantă.

Luna octombrie, luna recoltei, așa se spune, ne face și pe noi, bibliotecarii, slujitorii ai hambarelor culturale care ne sunt bibliotecile, să ne întocmim stocurile de entuziasm și optimism, astfel încât să avem rezerve pentru un nou an de muncă în folosul lecturii, al acestei plăcute zăbave și îndeletniciri care ar trebui să fie deprinsă încă de la cele mai fragede vârste, pentru a da roade bune, sănătoase, atât în școală, cât mai ales în viața de după școală.

Toate bune și frumoase, pe hârtie, ca proiect arată bine, dar CUM facem asta? Întrebarea vizează mijloacele care să se poată folosi în bibliotecile școlare sau centrele de documentare și informare pe care le avem în școală.

Casa Corpului Didactic Ilfov, for metodologic pentru toate bibliotecile școlare și centrele de documentare din județ, a oferit în această lună octombrie 2024 trei ocazii fericite de a atrage atenția asupra acestei importante



operațiuni intelectuale: aceea de a CITI! Așadar, în data de 5 octombrie 2024, la Club London din București, câștigătorii etapei regionale București-Ilfov, participanți la Festivalul-Concurs de cultură și civilizație „CDIdei în cărți”, ediția a IX-a, au avut privilegiul de a asista la o dublă lansare de carte: Brănească (proză) de Nică D. Lupu și Prins între marcaje (poezie) de Petre Stoica. Pentru cele două lucrări au citit și prezentat referințe critice scriitoarea Eliza Roha, criticul literar Victor Atanasiu, scriitorul Lucian Gruia, scriitorii, membrii ai Cenaclului literar din jurul Revistei literare Arena literară. Diplomele și premiile pentru locurile I, II și III au fost înmânate de directorul Editurii Betta, Nicolae Roșu, care a oferit și o sponsorizare constând în cărți și reviste pentru premianții (63) și coordonatorii lor (19), cadre didactice și bibliotecari din București (9 școli) și Ilfov (3 școli). Considerăm că evenimentul organizat, nu întâmplător, de Ziua Educației, a marcat frumos și cu folos performanțele lectoriale ale premianților la Festivalul Concurs național „CDIdei în cărți” organizat de Centrul Județean de Excelență Sibiu, în parteneriat cu CCD/ISJ/CJEX Ilfov, concurs care reușește de fiecare dată să aducă împreună pasionații de lectură și să surprindă cât de fascinant este universul imaginației unui cititor care, pentru cartea preferată, ar putea să miște și munții din loc... Pe parcursul probelor de concurs premianții au reușit cu succes să convingă jurații din comisia de jurizare că au citit și că au înțeles cele citite astfel încât au putut să transforme cel mai reprezentativ pasaj/ moment/scenă într-o sursă de inspirație pentru realizarea unui obiect reprezentativ: afiș, machetă sau booktrailer de promovare a respectivei cărți.

## Biblioteca școlară, fereastră spre viitor

Al doilea eveniment dedicat bibliotecilor școlare a fost cel care a avut loc în data de 10 octombrie 2024, când la Casa Corpului Didactic Ilfov a fost organizată întâlnirea metodică semestrială pentru bibliotecarii școlari, documentariști și responsabilii CDI, cu tema „Biblioteca, fereastră spre viitor. Noi perspective asupra rolului structurilor infodocumentare din instituțiile de învățământ preuniversitar ale județului Ilfov”.



Bibliotecari în misiune/acțiune



În cadrul întâlnirii a fost prezentată o retrospectivă privind activitățile CCD Ilfov din anul școlar trecut, dar și o perspectivă a celor mai importante direcții de formare pentru bibliotecarii școlari, cadrele didactice auxiliare, cuprinse în Oferta de programe, proiecte și activități pentru anul acesta școlar, ofertă pe care a prezentat-o prof. dr. Florin Petrescu, directorul CCD Ilfov. Participanții, colege și colegi bibliotecari școlari sau responsabili ai centrelor de documentare și informare din județul Ilfov au adus cu acest prilej și fișele anuale cu descrierea bibliotecilor școlare, cdi-urile în care lucrează. În program a fost prevăzută și vizitarea celor 2 expoziții permanente de la sediul CCD Ilfov: Zestrea Cucilor și Istoria Învățământului Ilfovean, precum și o prezentare a celor două proiecte ale Bibliotecii CCD Ilfov: Expoziția itinerantă „Cărțile colegilor noștri” și proiectul de promovare a lecturii „Biblioteca de afară”. Despre acestea am dialogat cu scriitorul Nică D. Lupu, unul dintre autorii promoși în mai multe biblioteci din județ, iar pentru a cunoaște mai bine proiectul „Biblioteca de afară” am stat de vorbă cu Ramona Sima, cititoare pasionată, creator de conținut în blogul „Cărțile călătore”, dar și antrenor de yoga, care a oferit informații foarte folositoare despre beneficiile cititului în aer liber și despre practicarea unor exerciții de tip yoga și pilates, dedicate persoanelor cu muncă de birou, predominant sedentare, așa cum sunt majoritatea bibliotecarilor, cu muncă de 8 ore în biblioteca școlară sau CDI.

## Lansare de carte

Ultimul eveniment din această lună a fost cel de vineri, 25 octombrie 2024, când Casa Corpului Didactic Ilfov, departamentul Biblioteca CCD Ilfov a organizat o PREZENTARE DE CARTE, pentru comunitatea locală, brăneșteană, care are un specific important dat de faptul că în comuna Brănești se află 6 unități de învățământ preuniversitar - 1 grădiniță, 1 școală, 3 licee și 2 instituții județene: Casa Corpului Didactic Ilfov, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Ilfov, din aceste instituții 4 sunt prevăzute cu biblioteci proprii și cu bibliotecari școlari care le deservește.

Despre evenimentul de vineri, 25 octombrie 2024 de la Casa de Cultură a comunei Brănești avem doar impresii memorabile, de neuitat. În primul rând că data, cartea, locul desfășurării, invitații, nimic nu a fost la întâmplare. Poate doar faptul că acest eveniment a coincis cu serbările recoltei ținute în multe școli și, de asemenea cu multele excursii care s-au desfășurat vineri, ultima zi din săptămâna care a fost și săptămâna „Școala altfel”, ceea ce a făcut ca multe cadre didactice și bibliotecari să fie plecați și să nu poată veni la evenimentul organizat de CCD Ilfov, Asociația Culturală Brănești și Asociația Bibliotecarilor din România, Filiala Ilfov.

Cum a fost? A fost frumos printre atâția oșteni ai cuvântului, reuniți în jurul celui de al 28-lea roman al prof. Nică D. Lupu, locuitor al Brăneștiului de peste 50 de ani. Obișnuit cu podiumurile de premiere, el însuși premiat ca profesor, director, inspector și mai apoi, în anii pensionării ca autor și scriitor de cărți pentru cei mici și mari, noua sa carte l-a făcut din nou premiant, conducându-l cu succes pe scena Casei de Cultură din Brănești, în fața celor prezenți: cititori, admiratori, interesați să afle ce a vrut autorul să spună în cele 600 de pagini care poartă titlul „Brănească”. Cei prezenți s-au putut bucura de excursuri și momentele frumoase cu care ne-au încântat distincții invitați: actrița Doina Ghițescu, redactorul șef al revistei Condeie Ilfovene, George V. Grigore, Pr. Mihai Petrescu, poetul Traian Drumcea, președintele Asociației Sedeanka, Florin Stoiciu, administratorul BrăneștiONLINE - Alexandru Răduță și Marius Pistrui, designerul copertelor.

Un intermezzo muzical deosebit au oferit prof. Cornelia Stoica (chitară și voce) și prof. George Dragomir (profesor de muzică, de canto și tenor).

Responsabili de partea științifică, autori ai unor prezentări bine documentate atât din punct de vedere istoric, cât și geografic, despre perioada colectivizării pământurilor, rechiziționării animalelor precum și a naționalizării caselor, au fost prof. Florin Petrescu, directorul Casei Corpului Didactic Ilfov, doctor în Istorie, și prof. Marius Ovidiu Sebe, președintele Asociației Culturale Brănești.

Ne pare rău că nu au fost împreună cu noi editorul Nicolae Roșu, directorul Editurii Betta, și scriitoarea Eliza Roha. Ne-au însoțit de departe, prin cele scrise despre carte, o cronică bine realizată despre construcția epică a romanului și măiestria scriitoricească a autorului Nică D. Lupu. Un alt mare absent a fost criticul și istoricul literar Aureliu Goci, directorul Revistei „Arena literară” din București, care din păcate, la două zile după acest eveniment, a trecut la cele veșnice. ■

